

behandlingen mellem disse sidste ægtepar og ægtepar, hvor hustruen arbejder for fremmede, yderligere uddybet.

Delingsystemets virkemåde.

Efter nærværende forslag skal indkomstbeskatningen af ægtepar (samt enligstillede, der forsørger børn) ske således, at indkomsten deles i to lige store dele, og skatten beregnes da for hver halvdel, hvorefter de fremkomne skattebeløb sammenlægges. Delingen sker, hvad enten indkomsten er indtjent af en af ægtefællerne alene eller af dem begge i forening.

Denne delingsmetode lemper beskatningen på ægteskabet meget betydeligt og fjerner de væsentligste af de nugældende vilkårligheder ved beskatningen af ægtefæller og af hustruindkomst. Systemet praktiseres allerede i flere andre lande, jfr. de i bilag 3 omtalte eksempler herpå.

Hvis et ægtepar f. eks. har en samlet skattepligtig indkomst på 20 000 kr., beskattes de af $2 \times 10\ 000$ kr. Efter skalaen beskattes 10 000 kr. med 1 800 kr., og ægteparrets skat bliver da det dobbelte heraf eller 3 600 kr. Til sammenligning tjener, at dette ægtepars skat i dag varierer mellem 5 545 kr. og 4 305 kr., alt efter om manden tjener hele indkomsten eller hustruen så meget deraf, at der kan opnås fuldt hustrufradrag.

Konkret belysning af ægtepars skat efter de nugældende regler og efter forslaget.

Til belysning af rækkevidden af den omlægning af ægtepars beskatning, som tilsigtes ved nærværende forslag, skal omtales skattens størrelse for det foran nævnte ægtepar med 20 000 kr. i skattepligtig indkomst, dels efter de nugældende regler, dels efter forslaget.

Hvis ægteparret inden giftermålet sammenlagt havde samme indkomst, fordelt med 12 000 kr. for manden og 8 000 kr. for hustruen, beskattedes de som enlige med henholdsvis 2 000 kr. og 800 kr., i alt 2 800 kr., efter de nuværende regler. Når de gifter sig, stiger deres statsskat som følge af sambeskatningen til 4 305 kr., hvis hustruen bevarer sit indtægtsgivende arbejde efter ægteskabets indgåelse. Den skattemæssige merudgift som følge af ægteskabs indgåelse bliver i dette tilfælde 1 505 kr. om året.

Dette er imidlertid den billigste løsning. Hvis hustruen efter giftermålet opgiver sit lønnede arbejde for at hjælpe manden i hans virksomhed og fortjenesten ved virksomheden som følge af hustruens indsats stiger til 20 000 kr., mistes retten

til hustrufradrag, og ægteparrets skat stiger derfor fra 2 800 kr. til 5 545 kr., d. v. s. at skatten fordobles.

Disse vilkårligheder i beskatningen hindrer nærværende forslag. For det forømtalte ægtepar med 20 000 kr. i skattepligtig indkomst bliver skatten 3 600 kr., hvilket er 705 kr. mindre end den gunstigste beskatningsmulighed efter de nuværende regler.

Hvis ægteparret af den ene eller anden grund ikke kan opnå hustrufradrag, er forslaget ensbetydende med en skattelettelse på 1 955 kr., idet ægteparret også i denne situation beskattes med 3 600 kr. efter nærværende forslags regler. Forslaget betyder altså en lavere og en ligelig beskatning af ægtepar.

Afvejning af forsørgeres og ikke-forsørgeres beskatning.

På den anden side har det ikke været finansielt muligt at lade den foreslåede beskatning udforme således, at et ægtepar efter ægteskabets indgåelse kun kom til at betale samme totale skat, de — som enlige — betalte inden ægteskabet. En sådan ordning ville kræve tilvejebragt en meget betydelig forskel i skatten på indkomster, alt efter om de er tjent af forsørger og af ikke-forsørger, og ordningens indførelse ville vanskeliggøres stærkt af, at der efter det nuværende skattesystem kun er en relativt lille forskel i beskatningen af de to kategorier.

Skulle den omtalte skattemæssige afstand opnås ved nærværende forslag uden samtidig at medføre skatteforhøjelser for ikke-forsørger, ville det forudsætte en endnu videregående — og statsfinansielt uoverkommelig — reduktion af skatten på ægtepar. Den anden udvej ville bestå i at forhøje skatten mere eller mindre for ikke-forsørger ved dette forslag, hvilket man ikke har ønsket. Også ikke-forsørgerne er ramt af de store skattestigninger, som nærværende forslag sigter på at afbøde, og de bør derfor også omfattes af skattesatsernes justeringer.

Det er for at undgå sådanne skatteforhøjelser for ikke-forsørgerne, at der — som et modstykke til delingsystemet for ægtepar — i forslaget er indføjet en regel om, at der inden beregningen af ikke-forsørgeres skat skal gives et fradrag på 20 pct. af den skattepligtige indkomst, dog højst 5 000 kr.

Forslagsstillerne har anset det for rimeligt at sidestille enlige forsørger med ægtepar, således at delingsystemet kommer til anvendelse i alle tilfælde, hvor flere personer skal leve af den selv-angivne indkomst.